

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Στην ωραία αυτή γαλανή γωνιά της γης, που έχουμε το προνόμιο να έχουμε πατρίδα, με τον λαμπρό και ζεϊδώρο ήλιο της, έζησε και αναπτύχθηκε η πρώτη φυλή του κόσμου. Το έδαφός της, από άκρου εις άκρον, περικλείει ιερά κειμήλια και εκατομμύρια οστών τέκνων της, που προέταξαν τα στήθη των και έπεσαν για την ιδέα του πολιτισμού και της ελευθερίας των, αλλά και της ελευθερίας των λαών γενικότερα.

Από τους πανάρχαιους εκείνους χρόνους, σπλισμένο το Ελληνικό Έθνος με κοινή γλώσσα και κοινή θρησκεία αρχίζει την μεγάλη στον πλανήτη αυτόν **Ιστορική Αποστολή του**.

Οι Έλληνες σκέπτονταν με οξύνοια, ήταν λαός με φαντασία, στην δε φαντασία των δεν υπήρχε μέρος σκοτεινό, ασαφές και ακαθόριστο. **«Ουδέποτε νύχτωσε εις την φαντασία του Έλληνας»**, γράφει χαρακτηριστικά στο περισπούδαστο βιβλίο του, «Η Ιστορία της Ελληνικής Λογοτεχνίας», ο Γάλλος Φιλολόγος και διαπρεπής Ελληνιστής Αλφρέδος Groiset.

Τα αποφθέγματα των τότε σοφών της Ελλάδος κατευθύνουν και σήμερα την ηθική και την παιδεία των πολιτισμένων ανθρώπων της οικουμένης, όπως τα παρακάτω ελάχιστα από πολλά λεχθέντα δογματικά καταξιωμένα:

- «Παν μέτρον άριστον».
- «Γνώθι σ' αυτόν».

- «Νόμους πείθου».
- «Γλώσσει μη προτρέχων του νου».
- «Φίλει την παιδείαν».
- «Χαλεπόν εαυτού γνώναι».
- «Αρχή άνδρα δεικνύει» και πάν πολλά άλλα.

Για το έργο των σοφών αυτών έχουν γραφεί τόμοι ολόκληροι σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Αναφέρω ελάχιστους μόνον αντιπροσωπευτικούς σοφούς Έλληνες της Αρχαιότητας, των οποίων το πνεύμα κατευθύνει και σήμερα ακόμη την επιστήμη και την διανόηση της πολιτισμένης ανθρωπότητας:

ΘΑΛΗΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ: (640-546 π.Χ.). Αυτός πρώτος συνέλαβε την ιδέα ότι κάθε τι που υπάρχει στον κόσμο, έχει κοινή αρχή και κοινή καταγωγή. Έθεσε έτσι την βάση για επιστημονική Έρευνα. Πρώτος διέγνωσε την κίνηση του πλανητικού συστήματος και το ετερόφωτο της Σελήνης.

ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ ο Μιλήσιος: (611-546 π.Χ.), φιλόσοφος, μετεωρολόγος, γεωγράφος και βιολόγος έγραψε την πρώτη Γεωγραφία του κόσμου με τίτλο «**Γής περίοδος**» και συνέταξε τον πρώτο γεωγραφικό χάρτη της τότε γνωστής γης. Πρώτος δε διετύπωσε την θεωρία της «**Εξελίξεως των Ειδών**» και όχι ο Δαρβίνος και οι σύγχρονοί του. Εις την ιδέα αυτή του Αναξίμανδρου στήριξε ο φιλόσοφος και αστρονόμος **ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ο Σάμιος** (310-230 π.Χ.) μετά τρεις αιώνες την περίφημο θεωρία του, για το Ηλιοκεντρικό σύστημα, δηλ. «**Η γή και οι λοιποί πλανήτες κινούνται πέριξ του Ήλιου**». Θεωρία την οποία μετά 18 αιώνες, οικειοποιείται και παρουσιάζει ως δική του ο Πολωνός αστρονόμος ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ο Αβδηρίτης: (περί το 460-370), ο περίφημος Σοφός μας, ο πρόδρομος της σημερινής ατομικής ενέργειας, ιδρυτής της υλιστικής θεωρίας περί **ατόμων**, η οποία και σήμερα επικρατεί στις φυσικές επιστήμες. Πρώτος ο Δημόκριτος και όχι ο Νεύτων ανακάλυψε το νόμο της Βαρύτητας.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ο Κώος: (470-400 π. Χ.), πατέρας της αρχαιοτέρας ιατρικής του κόσμου της Ελληνικής.

Και! ακολουθεί ατελείωτη σειρά φωτοβόλων πνευμάτων για πολλούς αιώνες, σε όλες τις μορφές της επιστήμης και του πνεύματος. Περιορίζομαι ν' αναφέρω τρεις μόνο γίγαντες του πνεύματος, προ των

οποίων υποκλίνεται με θρησκευτική ευλάβεια, ολόκληρη η πολιτισμένη Ανθρωπότητα:

Τον ΣΩΚΡΑΤΗ (470-399 π.Χ.), την μεγαλειώδη αυτή μορφή της παγκόσμιας φιλοσοφίας.

Τον ΠΛΑΤΩΝΑ (428-347 π.Χ.), Μαθητή του Σωκράτη, το μεγαλύτερο πνεύμα της Αττικής Φιλοσοφίας και

Τον ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ (384-322 π.Χ.), μαθητή του ΠΛΑΤΩΝΑ, τον δάσκαλο του Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, τον πιο πολυσύνθετο σοφό, ο οποίος δεν άφησε επιστήμη, με την οποία να μην έχει ασχοληθεί με καταπληκτική μάλιστα επιτυχία.

Ο πολιτισμός τον οποίο ακτινοβολούσε η Αθήνα είχε όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για να γίνει παγκόσμιος. Για την Αθήνα της εποχής εκείνης, ο περίφημος Αθηναίος ρήτωρ **ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ** (438-338 π.Χ.) λέει: «Οι ταύτης μαθηταί διδάσκαλοι των άλλων γέγονασι και το των Ελλήνων όνομα πεποίησε μηκέτι του γένους αλλά της διανοίας δοκείν τεκμήριον είναι και μάλλον Έλληνες καλείσθαι τους της παιδείσεως της ημετέρας ή της κοινής φύσεως μετασχόντες».

Ο Γάλλος αρχαιολόγος Σολομών Reinach (1858-1932), έγραψε στο βιβλίο του «Αρχαιολογική περιήγησις εν Ελλάδι και Μ. Ασία», ότι: **«Ο Ελληνικός Πολιτισμός δίδαξε εις τον κόσμο, προ χιλιάδων ετών, τα τρία ανεκτίμητα αγαθά. ΤΟ ΩΡΑΙΟ, ΤΟΝ ΛΟΓΟ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.**

Ο Μέγιστος των Γερμανών ποιητών ΙΩΑΝΝΗΣ GOETHE (1749-1832), διακήρυξε «ότι είναι ο νους και η καρδιά για τον άνθρωπο είναι για την ανθρωπότητα η Ελλάς».

Ο Μέγας Άγγλος Ποιητής PERCY SHELLER (1792-1822), γράφει στο πρόλογο του έργου του «Η Ελλάς», τα εξής: **«Όλοι είμαστε Έλληνες. Οι νόμοι μας, η φιλοσοφία μας, οι τέχνες μας, έχουν τις ρίζες των στην Ελλάδα».**

Η Αγγλίδα Ιστορικός KATHLEEN FREEMAN παρατηρεί ότι: **«Αυτά που οι αρχαίοι Έλληνες προσέφεραν στον πολιτιστικό θησαυρό της ανθρωπότητας, είναι πολύ περισσότερα, από όσα πρόσφερε όλος μαζί ο υπόλοιπος κόσμος διαμέσου της Ιστορίας.**

Εκτός όμως των μεγάλων Επιστημονικών επιτευγμάτων τα οποία η Ελλάς κληροδότησε την ανθρωπότητα και με άλλες υψηλές έννοιες, επιτεύγματα επίσης του πνεύματος και του πολιτισμού τους, όπως: Οι έννοιες της **«Πατρίδος»**, της **«Ελευθερίας»**, της **«Πειθαρχίας προς τους Νόμους»**, το **«Δίκαιο»**, έννοιες οι οποίες αποτελούν τα βάθρα μιας πολιτισμένης κοινωνίας.

α. Η Έννοια της Πατρίδος.

Κατά τον μεγάλο Ιστορικό, σταθμό του 8^{ου} π. Χ. αιώνα, παρατηρούμε τις μεγάλες πατριαρχικές βασιλείες, τις γνωστές από τα ομηρικά έπη, να διαδέχεται το «Άστυ». Ο Έλλην πολίτης υπακούει στο Νόμο τον οποίο βέβαια έκαμε ο ίδιος. Δηλαδή προσχώρησε εκούσια διά της λογικής του στην λογική των πολλών. Το «**Άστυ**» συγκεντρώνει πλέον έντονη ομαδική ζωή και πατριωτισμό με την σύμφωνη θέληση αυτών των χιλιάδων που το απαρτίζουν. Από την εποχή εκείνη, οι υπέροχοι εκείνοι πρόγονοί μας, οργανώνουν με την ελεύθερη θέλησή των το «**Αστικό καθεστώς**», το οποίο έλαβε την ονομασία του από το Ελληνικό «**Άστυ**». **Σύστημα κοινωνικό το οποίο εκπορεύτηκε από την Ελλάδα και με το οποίο ακόμη και σήμερα κυβερνάται η ανθρωπότητα.**

Την εποχή εκείνη δημιουργείται η Έννοια του «πολίτη» (από την λέξη «Πόλις»), την ιδιότητα αυτή του «**πολίτη**» εθεώρουν ως μέγα πρόνομο και ζηλότυπα το τηρούσαν. Η λέξη «πολιτισμός», έχει την ετυμολογική της αρχή από την λέξη «**Πολίτης**». Δηλαδή έχουμε: «**Πόλις**», «**Πολίτης**», «**Πολιτισμός**».

Από τον 7^ο π. Χ. αιώνα εγκαινιάζεται επίσης, από τους αρχαίους μας προγόνους, στις διάφορες Ελληνικές πολιτείες, η άσκηση της εξωτερικής πολιτικής, ακριβώς όπως την βλέπουμε σήμερα μεταξύ των διαφόρων κρατών του κόσμου. Κάθε Ελληνική πολιτεία όριζε ένα διακεκριμένο πολίτη στις άλλες Ελληνικές πολιτείες, ο οποίος ονομάζετο «**Πρόξενος**». **Άρα! Οι σημερινοί πρέσβεις είναι επινόηση των Ελλήνων πλέον των 27 αιώνων.**

Έτσι! αναπηδά η έννοια της «**πατρίδος**» και η αγάπη προς αυτήν των ατόμων, φθάνει στα ύψη υπερηφάνειας και πραγματικής λατρείας. Πόσο υπέροχα ένιωθαν την έννοια της Πατρίδος, οι αρχαίοι μας πρόγονοι, μας την εκφράζει ο ΠΛΑΤΩΝ λέγοντας προς τον ΦΑΙΔΩΝΑ: «**Πατρός τε και μητρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιότερον εστί η Πατρίς και σεμνότερον και αξιώτερον και παρά θεοίς και παρ' ανθρώποις τοις νουν έχουσι και πείθεσθε δει' και πανταχού και πάντοτε ποιείν ότι αν κελεύει η Πατρίς**».

β. Η Έννοια της Ελευθερίας.

Είναι βέβαιο ότι πρώτοι οι Έλληνες θέσπισαν ότι η «**Ελευθερία**» είναι η αιώνια αξία της ζωής. Από τους αρχαίους Έλληνες κληροδοτήθηκε εις ολόκληρο τον κόσμο. Ορκίζοντο οι αρχαίοι Αθηναίοι: «**Ου ποιήσομαι περί πλείονος το ζην της Ελευθερίας**». Είναι ακριβώς εις έ-

ννοια τα ίδια λόγια με τον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ** «Κοινή γάρ τύχη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών». Και συνεχίζει η παράδοση της απέραντης αγάπης των Ελλήνων προς την Ελευθερία στα χρόνια της σκλαβιάς, μέσα στους στίχους του Ρήγα Φεραίου: «**Καλύτερα μιάς ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή**. Το δε «**ΟΧΙ**» του Πρωθυπουργού της χώρας μας **ΙΩΑΝΝΗ ΜΕΤΑΞΑ** προς τον Ιταλικό Φασισμό, μαρτυρεί την ανόθευτο ιστορική συνέχεια της αγάπης των Ελλήνων για την «**Ελευθερία**».

γ. Η Έννοια της «Πειθαρχίας προς τους Νόμους».

Πρώτοι οι Έλληνες διέγνωσαν την ανάγκη της «Πειθαρχίας, προς τους νόμους» και δέχθηκαν τότε σ' όλα τα Ελληνικά «Άστυ» με την δική των αβίαστη θέληση, την βασική αυτή προϋπόθεση ευημερίας της Πατρίδος. Την ιδέα της πειθαρχίας προς τους νόμους, οι Έλληνες δεν την κράτησαν κτήμα των αλλά την μεταλαμπάδευσαν σ' ολόκληρο τον κόσμο για να ευημερήσουν και άλλοι λαοί. **Η ιδέα της Πειθαρχίας ενέχει μέσα της, το σπέρμα όλων των Αρετών.**

δ. Η Έννοια του «Δικαίου».

Σε ποίο υψηλό σημείο είχαν προαγάγει προ χιλιάδων χρόνων, την έννοια του «δικαίου» οι Έλληνες, αποδεικνύεται από το ότι είχαν ίδια προστάτιδα θεότητα του «Δικαίου» την **Θέμιδα**.

Ακόμη και σήμερα η ισχύουσα βάση του «Δικαίου», το καλούμενο «Ρωμαϊκό Δίκαιο», προέρχεται από τους Έλληνες. Οι περισσότερες διατάξεις παρελήφθησαν από τις διατάξεις της **Σολωνείου νομοθεσίας**, από τους **ναυτικούς νόμους των Ροδίων**, από τους **θεσμούς των πόλεων της Μ. Ελλάδος, της Σικελίας** και εκ της «**Περί Πολιτειών και Νόμων**» μελέτης του **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ**.

Επί 1000 έτη το Βυζάντιο συνεχίζει την Ελληνική παράδοση, προσαρμόζει με επιτυχία τους θησαυρούς του ελληνικού πνεύματος, στο υψηλό πλαίσιο της Χριστιανικής θρησκείας. Διά δε της Ενώσεως του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος του ωραίου, και του καλού με την εξ' αποκαλύψεως θρησκεία της αγάπης του Χριστού δημιουργείται ο Ελληνοχριστιανικός πολιτισμός, δια του οποίου εκπολιτίζει και εκχριστιανίζει τους λαούς.

Τέλος, οι Έλληνες σοφοί του Βυζαντίου, για να αποφύγουν τις συνέπειες από την τουρκική κατάκτηση και τον σκοταδισμό, διέφυγαν στα εδάφη της Ευρώπης, όπου βρήκαν σε αφθονία Άσυλο, για να σκορπίσουν πλέον και εκεί τους θησαυρούς του πνεύματός των.

Το Ιστορικό αυτό γεγονός το οποίο στην Παγκόσμια Ιστορία ονομάζεται «Αναγέννησις», είναι έργο των τέκνων της αθάνατης φυλής μας, την οποία η Θεία Πρόνοια τάσσει πάντοτε μέχρι σήμερα αλύγιστο και σωτήρα πομπό στις κρίσιμες στιγμές της Ιστορίας της Ανθρωπότητας.

Αυτή! ήταν πολύ συνοπτικά, η μεγάλη Ιστορική αποστολή της Ελληνικής Φυλής, διαμέσου των αιώνων. .

Η Έννοια της πατρίδος πρέπει να συνεχίζει να είναι βαθειά ριζωμένη και αναλλοίωτος στις ψυχές όλων των Ελληνικών γενεών του μέλλοντος, όπως μας την κληροδότησαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι.

Σήμερα δεν μπορεί να υπάρχει σοβαρός Ιστορικός και μελετητής της φιλοσοφίας της θρησκείας της τέχνης και γενικά του πολιτισμού που να μπορεί να ελαχιστοποιήσει την σπουδαιότητα της προσφοράς των Αρχαίων Ελλήνων όχι μόνο στον Δυτικοευρωπαϊκό και Ανατολικό πολιτισμό, αλλά και στον Αμερικανικό ακόμη.

Ο Ελληνικός λαός, σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά πρέπει να παραμείνει σταθερά προσηλωμένος στις αρχές και αξίες της φυλής μας, για να έχει μέλλον, υπερήφανος για τους προγόνους του και υπερήφανος για τον εαυτό του, να συνεχίσει με αμείωτο το ηθικό και ψυχικό κληρονομικό του σθένος, την μεγάλη ιστορική επί της γης αποστολή του, θα πρέπει να συνεχίσει να κρατά (με την λόγχη εφ' όπλου) τα σύνορα της πολιτισμένης ανθρωπότητας, στο σταυροδρόμι αυτό της Ευρώπης, άγρυπνος και αλύγιστος φρουρός των αιματόβρεκτων και αδούλωτων βράχων μας, στα οποία συνετρίβησαν απειράριθμα κύματα ποικιλώνυμων βαρβάρων επιδρομέων.

Τέλος! θα πρέπει να πιστέψει στην Ελληνική του ψυχή και στις παραδόσεις του και να μην λησμονήσει ποτέ το μεγάλο αξίωμα των προγόνων μας: Όταν η Ελλάς είναι πολιτικά ενωμένη και τον βραχίονα του Έλληνας τον οπλίζει η ψυχική θέληση, αυτός γίνεται ακατάβλητος».

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**